

בש"פ 3850/14 - גולן בארביבי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בירושלים

בש"פ 3850/14 - א'

לפני: כבוד הרשם גלעד לובינסקי

המבקש: גולן בארביבי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה להארכת מועד

החלטה

לפניי בקשה להארכת מועד להגשת ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 23.1.2014 (ת"פ 12356-05-13), אשר בגדרו הושת על המבקש - שהורשע על פי הודאתו בעבירת שוד - עונש מאסר של ארבע שנים, כמו גם מאסר מותנה וכן פיצוי כספי עבור המתלוננת. הבקשה הוגשה ביום 29.5.2014, וזאת לאחר שביום 7.5.2014 סירבה מזכירות בית משפט זה לקבל לרישום הודעת ערעור מטעמו של המבקש (יצוין, כי הודעת הערעור נושאת תאריך 24.3.2014. הטעם לפער בין תאריך זה לבין המועד בו הגיעה ההודעה למזכירות בית המשפט לא הוברר, ואולם כפי שיתברר מיד אין לכך נפקות לענייננו).

המבקש, אשר אינו מיוצג בערכאה זו, נתן הסבר אחד ויחיד לאיחור בהגשת הערעור. לטענתו, עורך הדין אשר ייצג אותו בבית המשפט המחוזי הטעה אותו באשר לסד הזמנים להגשת ערעור על פסק הדין בעניינו. אף שטענה זו

נטענה בכלליות רבה וללא פירוט, ביקשה כב' הרשמת ל' בנמלך מעורך הדין ליתן התייחסותו אליה. בתגובתו שלל עורך הדין מכל וכל את טענת המבקש. הוא ציין כי אמור היה להגיש, בשם המבקש, ערעור על חומרת העונש, ואולם בסופו של יום נמנע מכך לבקשתו של המבקש. עורך הדין הוסיף והדגיש כי מסר למבקש, בזמן אמת, שהמועד להגשת ערעור הינו מוגבל ועתיד להסתיים, ואף על פי כן עמד המערער על אי הגשת הערעור.

אף שאמת המידה הנוהגת לבחינתן של בקשות להארכת מועד בפלילים הינה מקלה מזו הנוהגת בהליכים אזרחיים, ואף שההליך הערעורי אשר מבוקשת ארכה להגשתו הינו ערעור בזכות, הרי שלאור האמור לעיל אין הבקשה, כפי שהיא מונחת לפניי, מגלה כל "טעם ממשי המניח את הדעת" לאיחור וממילא אין בידי להיענות לה. אציין, כי ככל שסבור המבקש שקיים הסבר חלופי לאיחור אשר לא קיבל ביטוי בבקשה דנן, יוכל הוא להגיש בקשה נוספת והיא תידון לגופה.

הבקשה נדחית, איפוא.

ניתנה היום, י"א בתמוז תשע"ד (9.7.2014).

גלעד לובינסקי
ר ש ם